

i visse Tilfælde skal gælde ogsaa for Forlægger. Jeg har i det andet Ting anført, at en saadan Bestemmelse let kunde medvirke til at forflygtige Ansvarfølelsen hos Bogtrykkerne. Imidlertid tror jeg dog, at man i det andet Ting har taget saadanne Forsigtighedsregler ved Udtalelser dels i Betænkningen, dels af Ordføreren, at Ministeren maa kunne være sikker paa at være i Overensstemmelse baade med det andet Ting og med Tinget her, naar han lægger fortrinlig Vægt paa, at Afleveringspligten i Virkeligheden paahviler Bogtrykkeren, saa at der kun i Undtagelsestilfælde kan være Tale om at gaa til Forlæggeren, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor Forlæggeren ved en Fejltagelse eller anden Tilfældighed har faaet hele Oplaget udleveret. Saadanne Tilfælde ville jo være overordentlig sjældne. Jeg tror derfor, at de Betæneligheder, jeg har haft ved denne Bestemmelse, som er indsat i § 4, i Virkeligheden kunne siges at være fjernede ved de Udtalelser, der ere faldne i det andet Ting. Jeg kan derfor tage mod Lovforslaget, som det er, og anbefaler det til Tingets Vedtagelse.

I det andet Ting er der endvidere talt om, at en Del af de Kobberstik og andre Kunstsager, som afleveres efter denne Lovs Bestemmelse til det kongelige Bibliotek, muligvis burde afleveres til Kobberstiksamlingen. Det er en Sag, som jeg er villig til at tage under Overvejelse og forhandle dels med Kobberstiksamlingen dels med det kgl. Bibliotek om. Jeg har allerede saa smaat begyndt paa en saadan Forhandling, og der synes at være Udsigt til, at man vil kunne naa noget i den Henseende. Hvor meget kan jeg ikke udtale mig om, men jeg ønsker dog at sige det ogsaa over for dette Ting, at saadanne Forhandlinger ville blive førte, og at der rimeligvis vil komme noget ud deraf. En Del af de Sager, der efter Loven skulde gaa til det kgl. Bibliotek, kunne derved blive afleverede til Kobberstiksamlingen, hvor de ville gøre bedre Eyldest med Hensyn til det Formaal, hvorfor de nu skulde afleveres til det kgl. Bibliotek.

Oscar Hansen: Som ærede Medlemmer ville erindre, blev der ganske vist, da Sagen var til Forhandling her i Tinget første Gang, fra forskellige Sider rejst Betæneligheder mod enkelte af Bestemmelserne i Lovforslaget, men disse Betæneligheder vare ikke af den Natur, at de foranledigede hverken mig eller nogen af de andre Talere til at udforme dem som

Ændringsforslag, idet vi alle vare paa det rene med, at Lovforslaget, som det forelaa, i Virkeligheden var en Modernisering og en Forbedring af ret gamle Bestemmelser. Det vil erindres, at Opmærksomheden for Sagen, og den Modstand, der var mod Lovforslagets Bestemmelser, i alt væsentligt fik sit Udtryk derved, at et æret Medlem rejste en levende Diskussion om, hvor mange Gange en ung Dame, der var forlovet 4 Gange, skulde aflevere sit Visitkort til det store kgl. Bibliotek. Nu kan jeg trøste det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), som saa uegennyttigt opkastede sig til Damens Ridder, med, at selv om Damen bliver gift, efter at have været forlovet 4 Gange, vil der være Lejlighed til at komme ud af det med et rimeligt Antal Visitkort i Kraft af den Ordning i § 5 c., som er truffen i Landstinget.

Jeg vilde gerne bede det høje Ting om at støtte Ministeren i hans Ønske om at faa Sagen gennemført, som den nu foreligger. Lovforslaget var oprindelig og er endnu — det maa meget stærkt betones — bygget paa Bestemmelserne fra 1832, hvis væsentlige Betragtning var, at Afleveringspligten for danske Tryksagers Vedkommende udelt skulde paahvile Bogtrykkeren, fordi enhver Bog maa have en Trykker, men det er ikke sikkert, at enhver Bog har en Forlægger. Man har i begge Ting rejst Betæneligheder ved denne Bestemmelse, men Landstinget er faldet til Føje og har med Hensyn til Lovforslagets Princip fuldt og helt sluttet sig til den Grundbetragtning, der er gjort gældende af den ærede Minister, dels i Lovforslagets Tekst, dels ved Udtalelser her i Tinget. Idet Landstinget saaledes har godkendt den principielle Del af Lovforslaget, har det dog fundet det ønskeligt eller fornødent at ændre enkelte underordnede Punkter, som den ærede Minister i alt væsentligt nu har omtalt. Lovforslagets § 3, der indeholder det principielle Synspunkt, der laa til Grund for Lovforslaget, vedbliver at være det samme. Landstinget har imidlertid i § 4 indført en Bestemmelse, som ikke paa nogen Maade rokker ved Princippet, men som dog gør det muligt, at Bibliotekerne ud over de Tilfælde, som Lovforslaget oprindelig tænkte paa, kunne faa de Sager, som en forsømmelig Bogtrykker ikke afleverer, ved at fordre dem udleverede af Forlæggeren. Jeg har de samme Betæneligheder ved Bestemmelserne som den ærede Minister. Ogsaa jeg frygter for, at det kan føre til noget Sløseri